

Abstrakt

Práce se zabývá dopadem finanční krize na transmisní mechanismus úrokových sazeb v krajinách eurozóny. Aplikováním škály ekonometrických metod pro odhadování kointegračních vztahů mezi trhovými úrokovými mírami a mírami stanovenými centrální bankou docházíme k závěru, že krize přispěla ke zvýšení rozpětí v dlouhodobém vztahu mezi úrokovými sazbami a doteď nedošlo k jeho návratu na předkrizovou úroveň. Naše výsledky také ukazují přetrvávající heterogenitu mezi členskými krajinami v transmisním mechanismu a to jak před finanční krizí, tak i po ní. Pro některé úrokové sazby navíc nacházíme dvousměrnou Grangerovu kauzalitu, indikující akomodativní politiku ECB. Studie se také zabývá odhadováním času šoků v transmisním mechanismu a výsledky naznačují, že jejich distribuce není úzce koncentrovaná kolem září 2008, jak by se dalo očekávat, nýbrž jejich načasování je velice různorodé.